

Nr 329.

Av herr **Wagnsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förändring i avseende å löneställning och antal beträffande vissa ordinarie befattningar vid kommunikationsverken m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 206 till årets riksdag har för telegrafverket bland annat föreslagits, att antalet ingenjörstjänster i 26:e lönegraden utökas med sex. Härutöver har, såsom framgår av s. 23 i propositionen, telegrafstyrelsen hemställt om uppflyttning av två ingenjörer å driftsbyrån från A 20 till byråingenjörer i A 26. Allmänna lönenämnden har tillstyrkt dessa uppflyttningar, men departementschefen har ansett, att uppflyttningen kan anstå ytterligare något år.

I propositionen framhålles, att de två ingenjörer, som föreslagits till uppflyttning, så sent som den 1 juni 1944 förordnats att inneha tjänst i 26:e lönegraden. I verkligheten ha de emellertid förordnats i 26:e lönegraden betydligt tidigare (den 1 oktober 1941 respektive 1 maj 1941), ehuru tjänsterna icke inrättats såsom extra ordinarie förrän vid den i propositionen angivna tidpunkten.

Av de båda tjänsterna är den ena placerad på driftsbyråns rationaliseringsavdelning. Den nuvarande innehavaren av tjänsten är väl meriterad både för sin nuvarande befattning och för andra tjänster inom driftsbyråns verksamhetsområde, och hans arbete är av sådan art, att han även är kvalificerad för vävavlönade platser i privat tjänst. Så snart annan tjänst i 26:e lönegraden blir ledig, kommer han därför troligen att söka och även erhålla denna. Detta kan komma att för telegrafverket medföra extra kostnader för flyttningar, dels för honom, dels för hans efterträdare på tjänsten. Största olägenheterna för telegrafverket uppstå emellertid på grund av tjänstens stora ekonomiska betydelse. Det är av största vikt, att innehavaren är väl kvalificerad för arbetsuppgifterna, och ett personalbyte nu måste resultera i minskad effektivitet och således även i minskade besparingar d. v. s. ökade kostnader för telegrafverket. Det kan härvid komma att röra sig om relativt stora summor.

Den andra av de berörda tjänsterna är placerad på driftsbyråns husbyggnadsavdelning. I sin hemställan skriver telegrafstyrelsen om denna tjänst:

»Denne befattningshavare har att dels uppgöra förslag till avtal med kommunala och privata elektriska distributionsföretag angående leverans av för telefonstationerna erforderlig elektrisk kraft för hög- och lågspänning, dels uppgöra program för installation av elektriska högspänningsanläggningar, kraftbelysnings- och hissanläggningar samt av gas-, värme-, vatten-, ventilations- och sanitetsanläggningar. Han har att leda arbetena inom nu nämnda områden i de fall, då telegrafverket utför ombyggnader av telefonstations-

byggnader i egen regi. Det åligger honom vidare att förrätta sådan inspektion av telegrafverket tillhöriga högspänningsanläggningar, som är föreskriven enligt lag, samt av befintliga gas-, värme-, vatten-, ventilations- och sanitetsanläggningar samt att uppgöra förslag till justeringar, moderniseringar och ombyggnader av dessa anläggningar.

För lösande av de problem av såväl teoretisk som praktisk art, som uppkomma vid handläggningen av ovan angivna ärenden, kräves av vederbörande befattningshavare att han, förutom skicklighet och stor praktisk erfarenhet inom de särskilda ingenjörsfack det här gäller, besitter en ingående förtrogenhet med de speciella krav, som i berörda hänseenden ställas på moderna telefonstationsbyggnader.

Erinras må, att tillgången på ingenjörer med de speciella kvalifikationer, som i detta fall erfordras, är mycket begränsad och konkurrensen inom näringslivet om dylik arbetskraft stor.»

Som komplettering till telegrafstyrelsens framställning kan påpekas, att nuvarande innehavare av tjänsten under våren 1944 var erbjuden en befattning i privat företag med betydligt högre lön än vad han nu erhåller i telegrafverket. Han avtog erbjudandet, sedan hans förordnande i 26:e lönegraden utbytts mot extra ordinarie tjänst i samma lönegrad, samtidigt som vederbörande ställde i utsikt att ordinarie tjänst skulle kunna påräknas relativt snart. Den ekonomiska betydelsen av tjänsten är liksom för den nyss berörda mycket stor för telegrafverket. Ett personalbyte (om det över huvud finns någon möjlighet att för närvarande uppbringa någon ingenjör med erforderliga kvalifikationer, som vill börja på de villkor, som telegrafverket kan ställa i utsikt) skulle medföra stora olägenheter för telegrafverket.

Departementschefen har icke ansett sig böra föreslå inrättandet av dessa tjänster nu. De nuvarande innehavarna av tjänsterna erhålla en månadslön på 1 002 kronor, medan de på motsvarande ordinarie befattningar skulle erhålla 1 036 kronor. Om tjänsterna icke inrättas, minskas utbetalda löner med 34×2 kronor per månad, men i gengäld förorsakas troligen extrautgifter för telegrafverket, som uppgå till mycket större belopp. Det torde därför för statsverket vara förmånligast, om ifrågavarande tjänster inrättas såsom byråingenjörstjänster i 26:e lönegraden. Den av departementschefen framförda motiveringen för anstånd med befattningarnas överförande till ordinarie stat synes därför sakna betydelse.

Med anledning av, vad som ovan framhållits får jag härmed föreslå,

att riksdagen måtte besluta om uppflyttning av två ingenjörer å driftsbyrån från A 20 till byråingenjörer i A 26. Vid bifall till denna motion och till Kungl. Maj:ts proposition i övrigt skulle beträffande personalförteckningen för telegrafverket antalet byråingenjörer (A 26) ökas från 18 till 22.

Stockholm den 21 mars 1945.

Ruben Wagnsson.